

af 5,000 Kr., som afdrages med $\frac{1}{20}$ aarlig, i Anledning af en Gjæld, som denne Kommune har paadraget sig ved Opførelsen af en Embedsbolig for Distriktslægen i Vestmanhavn. Det blev ganske vist i sin Tid fordret af denne Kommune, og den gik ogsaa ind derpaa, at den som Betingelse for Ansættelse af en Læge i Vestmanhavn skulde tilveiebringe Boligen, og det har Kommunen jo ogsaa for saa vidt gjort; men dels er man maaste, naar man ønsker at opnaa en saadan Foranstaltning, undertiden mindre betænksom med Hensyn til de Forpligtelser, man har paadraget sig, og dels paareggede man, at en ikke ubetydelig Del af Udgiften skulde indkomme ved frivillige Bidrag, og endelig vare Forholdene i Kommunen vistnok den Gang ikke saa fattige og daarlige som nu. Jeg tror derfor nu, at man bør komme denne meget slet stillede Kommune til Hjælp; thi efter de Oplysninger, jeg har kunnet indhente, og som naturligvis kun ere erhvervede gennem Embedsautoriteter paa Færøerne, tror jeg, at jeg kan sige, at det er Kommunen ligesom umuligt at betale den omtalte Gjæld. De daarlige Tider, som have hyttet sig her, have paa Færøerne hyttet sig i endnu stærkere Grad; thi foruden de Kalamiteter, der knytte sig til Algerbruget og Kvægavlen, er der endvidere for Færøerne kommet til de meget nedadgaaende Priser for Fisk, som er en af deres vigtigste Erhvervsilder, og disse Omstændigheder i Forening have medført, at denne Kommune, her er Spørgsmaal om, for Diebliffet vistnok kan betegnes som saa forarmet, at den ikke formaar selv at betale denne Gjæld paa 5,000 Kr. Under disse Omstændigheder tror jeg, at det i Virkeligheden vil blive den læmpeligste Afvikling af dette Forhold, at man paa Kommunen et rentefrit Laan, som den tilbagebetaler sukcessivt i en længere Aarrække.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius):

Jeg har kun et Par Ord at sige om Bevillingen til de færøiske Skoler. Jeg kan ikke faae anden Opfattelse, end at Regtelsen af denne Bevilling beror paa en Misforstaaelse fra det høie Folkethings Side. Der er flaget over, at der ingen Oplysninger ere til Stede; men som jeg allerede har udtalt i Folkethinget og skal gjentage her: i Aar er der akkurat ligesaa mange og ligesaa gode Oplysninger til Stede, som der tidligere har været til Stede i akkurat lignende Tilfælde, hvor der var Tale om akkurat lignende Bevillinger til de færøiske Skoler; der har man ikke forlangt flere Oplysninger end dem, der

kom fra Regeringens Side. Nu derimod har man ment, at de ikke vare tilstrækkelige. Jeg tror, det beror paa en Feiltagelse fra Folkethingets Side fra først af, og senere har man saa fundet, at man kunde opsætte denne Bevilling og opstille den Fordring, som den ærede Ordfører for Mindretallet her igjen opstiller, at man skulde tage under saakaldt samlet Overveielse, hvad Udgifter der endnu staa tilbage for at bringe det færøiske Skolevæsen i god Stand. Jeg tror, at man skal undlade en samlet Overveielse af den Art; de Overveielser, som ere nødvendige, ere trufne for længe siden. Jeg veed, at der trænges til nye Skoler rundt om i Kommunerne, og man maa da fra Regeringens Side efter de Indberetninger, der ere komne derfra Aar efter Aar, tage Spørgsmaalet frem og søge at faae saa meget deraf gennemført, som man tror, at det er finantsielt forsvarligt i det enkelte Aar. Det har man gjort tidligere, og det vil man gjøre igjen. Jeg tror ikke, der er Grund til at forlange den saakaldte samlede Overveielse, som ikke vil føre til nogen Verdens Ting. Da hele det finantsielle Spørgsmaal ikke er videre stort, i alt Fald lige overfor Statens Finantser, saa vil jeg anbefale, at man følger Flertallets Indstilling paa dette Punkt og stemmer for de noget over 7000 Kr. til færøiske Skoler.

Th. Nielsen: Den ærede Minister bemærkede, at det var et Tilfælde, der saae ud som en Tanke, at de færøiske Bevillinger bleve negtede. Jeg vil snarere tro, at for saa vidt det er urigtigt at negte, hvad jeg ikke kan se er urigtigt at negte i alt Fald for flere Bevillingers Bedkommende, at det saa er, som den ærede Kultusminister bemærkede, en Misforstaaelse; thi naar den ærede Minister bemærkede, at der er akkurat ligesaa mange Oplysninger i Aar som i Fjor, saa skal jeg naturligvis ikke modsig ham, men blot udtale, at de Oplysninger, der have foreligget de foregaaende Aar, tror jeg, der som Medlem af Finantsudvalget netop har været lysfæstet med de Sager, have været meget tarvelige med Undtagelse af et enkelt Aar. Nu er der, som den ærede Minister veed, slet Referentsliste i Finantsudvalget i det andet Thing. Deri ligger maaste Grunden til Regtelsen, fordi man har fundet disse Oplysninger altfor tarvelige. Man har ganske vist tidligere været opmærksom paa, at de vare meget tarvelige, men man har altid haft en større Plan i Grindring, som vi fik i 1878—79. Det forekommer mig dog ikke at være ubilligt, om man standsede et Aar for at se, hvor